

TRZY PRZYKŁADY LUDZI, KTÓRZY BYLI RELIGIJNI, ALE NIE BYLI DUCHOWI

Juda pisze o trzech mężach, którzy byli religijni, ale nie byli duchowi
Kain, Bileam i Korach (List Judy 11)

Przypatrzmy się im po kolei:

KAIN

Kain nie był bezbożnikiem. On był głęboko religijnym człowiekiem, który wierzył w składanie Bogu ofiar (1Moj 4:3). Abel również złożył Bogu ofiarę, jednakże różnica między tymi dwoma ofiarami i między Kainem i Ablem to taka sama różnica jak między piekłem a niebem i religijnością, a duchowością. Kain i Abel reprezentują dwie drogi po której chodzą ludzie – droga religijności i droga duchowości. Kain jest typem osoby, która ofiaruje Bogu rzeczy zewnętrzne – pieniądze, służby, czas itp. Abel, z drugiej strony, symbolicznie złożył samego siebie kiedy zabił baranka i złożył go na ołtarzu.

Religijni ludzie mogą ofiarowywać dary, modlić się i czynić wiele dobrych rzeczy, jednakże nie rozumieją co oznacza oddać samego siebie. Mogą nawet oddawać odliczoną dokładnie dziesięcinę, ale nie uśmiercą swojego ja w chwilach pokuszenia. Taka jest różnica między starym a nowym testamentem. Bez uśmiercenia własnego ja możesz wejść tylko w stare przymierze. Jednakże jest rzeczą niemożliwą by bez uśmiercenia własnego ja wejść w nowe przymierze. Jezus nie przyszedł by oddać dziesięcinę, ale aby ofiarować samego siebie jako ofiarę miłą Bogu. Kain i Abel symbolizują szeroką i wąską drogę zbliżania się do Boga – drogę religijności i drogę prawdziwej duchowości. Nie umierając dla samego siebie możesz być sługą, ale nie możesz być synem.

Bóg odpowiedział na ofiarę Abela zsyłając ogień z nieba. Jednakże nic nie spadło na ofiarę Kaina. Kiedy ktoś, dzień po dniu, umiera dla samego siebie, to ogień z nieba będzie nad jego życiem i jego służbą. To jest prawdziwy chrzest duchowy i ogień, o którym mówił Jan Chrzciciel, że Jezus ześle go na tych do korzeni których została przyłożona siekiera. Z drugiej strony, taki brat który tylko czyni konieczne rzeczy zewnętrznie, może prowadzić dobre życie ale zawsze będzie mu brakowało namaszczenia w jego życiu. To jest jak szatańska podróbka chrztu, która dotyka tylko emocji (to dzisiaj ludzie lubią najbardziej) ale jest bezużytecznym śmieciem w porównaniu z prawdziwym chrztem w Duchu Świętym i ogniu, który Jezus zsyła na swoich uczniów, którzy wybierają drogę krzyża.

BILEAM

Bileam był kolejną religijną osobą. Był on nauczycielem, który chciał służyć Bogu, ale który chciał przy tym zarabiać dużo pieniędzy i przyjaźnić z możnymi tego świata (4Moj 22). Szukał on uznania ludzi i finansowego zysku używając do tego imienia Pana. Dzisiaj jest bardzo wielu fałszywych proroków takich jak Bileam, a ich doktryny są często nawet poprawne co do litery Słowa. Jednakże wierzący nie mający rozróżnienia duchowego nie potrafią rozpoznać, że są oni motywowani duchem Bileama (miłość do pieniędzy i szukanie uznania ludzi). To są ci, o których Paweł pisze w liście do Filipian 2:21 mówiąc, że oni wszyscy szukają własnych korzyści.

W zborze w Pergamonie, też byli tacy ludzie, którzy żyli według doktryny Bileama (Obj 2:14).

Nie ma żadnej różnicy pomiędzy szukaniem uznania ludzi a dorabianiem się za pomocą kościoła. Obie postawy są tylko dwoma wariacjami tego samego ducha Bileama.

KORACH

Korach był trochę inny, ale też był religijnym człowiekiem. Pochodził z kapłańskiego plemienia Lewitów (4Moj 16). Jednakże był niezadowolony ze służby, którą powierzył mu Pan. On pragnął być bardziej widoczny i mieć bardziej znaczącą służbę, tak jak Mojżesz.

Pożądanie (ubrane w szatę pobożności) doprowadziło go w końcu do śmierci, a wraz z Korachem i innymi buntownikami. Datan i Abiram z rodzinami są w Biblii jedynymi przypadkami ludzi którzy wtedy zostali żywem wzięci do piekła (4Moj 16:32-33). Tak poważnie Bóg potraktował grzech buntu wobec człowieka którego On sam ustanowił nad swoim ludem.

Dzisiaj większość pastorów, starszych zborów i nauczycieli wyznaczyło się samych do tych ról. Przecistawianie się im, nie jest aż tak poważne, a czasami jest nawet konieczne!

Jednakże zbuntowanie się przeciwko temu, którego sam Bóg wyznaczył, przyniesie gniew Pana. Duchowy człowiek nawet by o tym nie pomyślał, ale religijni ludzie tak myślą. Taka właśnie jest duchowa głupota, której towarzyszy religijność.

Korach symbolizuje tych, którzy niezdrowo rywalizują w kościele z innymi braćmi. Kiedy jest ci bardzo ciężko chwalić i docenić bogobojnego brata, to jest to sygnał, że masz w sobie coś z ducha Koracha. Kiedy negujesz go, wtedy jesteś pełen ducha Koracha. A jeśli lubisz słuchać innych krytykujących go, to wtedy jesteś jak 250 buntowników którzy dołączyli do Koracha i którzy również zostali osądzeni przez Boga.

Nigdy nie możemy się stać duchowi jeśli nie nauczymy się rozróżniać pomiędzy religijnością i duchowością. Potrzebujemy tego bardziej niż kiedykolwiek.

Zac Poonen